

III. ročník 4/2016

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Národní púť 2016

Obetné dary v slávnostných krojoch priniesla rodina Ercolano

Národná púť 2016

*Sochu Panny Márie priniesli „krojovani“ páni Zdenko Slovák, Andrej Vajči a mládenci Marek Irša a Peter Slovák
(na foto s kostolníkom Vladimírom Sofkom)*

Animátori - letný prímestský tábor 2016

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Milí bratia a sestry,

na začiatku jesene vás srdečne pozdravujem. Možno sa zamýšľame nad tým, ako sme prežili leto. Možno to prehodnocujeme a možno nás napadla aj otázka, ako je to s mojím vzťahom k Bohu. Možno to niekto aj takto hodnotí: ja verím v Boha, načo mám chodiť do kostola? Mne stačí pomodliť sa doma alebo v lese. To sú časté zdôvodnenia alebo výhovorky neúčasti na nedeľnej svätej omši. Účasť na nedeľnej svätej omši nemá byť zvyk, ani sledovanie "divadla", ani vyplnenie voľného času. Má to byť stretnutie s Bohom. Svätá omša je sprítomnenie krvavej obety Pána Ježiša na kríži nekrvavým spôsobom pod podobou chleba a vína na oltári. Je to obeta Pána Ježiša za každého z nás. Keď sme prítomní na svätej omši, vlastne stojíme pod krížom, kde sa sprítomňuje obeta Pána Ježiša aj za mňa. Je to prejav jeho veľkej lásky ku mne. Moja odpoveď na jeho lásku by mala byť odpoveďou lásky a vďaky. Nemali by sme sa pýtať, prečo musím ísť na svätú omšu, ale mali by sme si vzbudiť túžbu zažiť dotyk Božej lásky voči mne v spoločenstve veriacich. Mali by sme

uvažovať, ako si zariadiť čas, aby som sa mohol zúčastniť na svätej omši a nie hľadať zdôvodnenie prečo svätú omšu vynechať. Nedeľná svätá omša má byť vrcholový bod týždňa. K plnej účasti na svätej omši patrí aj účasť na svätom prijímaní. Pán Ježiš povedal: "Vezmite a jedzte, toto je moje Telo, ktoré sa obetuje za vás."

Prajem vám úprimné prežívanie svätej omše ako stretnutie so svojím Spasiteľom v kruhu bratov a sestier.

Žehnám vás a modlím sa za vás.

Váš duchovný otec Jozef.

Modlime sa aj za duše v očistci

Bliži sa čas dušičiek, keď budeme intenzívnejšie myslieť na tých svojich, ktorí nás predišli do večnosti. Pevne dúfame, že sú v nebi a v prítomnosti Boha sa radujú z vysnivaného kráľovstva. Raz tam s nimi chceme byť aj my. Spomíname na nich s láskou aj vo svojich modlitbách. Ani tým najväčším a najdrahším pomníkom im miesto v nebi nekúpime. To im môžeme pomôcť „len“ vymodliť. Tak okrem tých kytičiek a sviečok v čase dušičiek prinášajme Pánovi aj modlitby za duše, ktoré to potrebujú...

Pred oltárom sa objavili sivé tiene ľudí a dvíhali ruky. Panna Mária povedala: „To sú blahoslavené duše z Očistca, ktoré čakajú na vaše modlitby, aby sa skončilo ich očisťovanie. Neprestávajú sa za ne modliť. Ony sa modlia za vás, ale za seba sa modliť nemôžu. Práve vy sa musíte modliť za ich vykúpenie, aby sa mohli stretnúť s Bohom a tešiť sa z jeho prítomnosti.“

(úryvok z knihy Prežívaj svätú omšu
od Cataliny Rivas)

OBSAH

1. Príhovor + Modlime sa
2. Obsah + Sedembolestná v našich rodinách
3. 15. výročie mesta Šaštín-Stráže
4. Dožinky
5. Svetové dni mládeže
8. Organista Silvester Rabara
13. Spomienky na staré gymnázium
15. Nová hviezda Uhorskej krajiny
17. Dom podľa srdca Ježišovho
18. Spomienky na tábor
23. Desiatka pre deti
24. Pápežské misijné diela
25. Čo dáva tvoj anjel strážny...
26. Čerstvé aktuality zo života farnosti
27. TOP NEWS - Správy zo sveta
28. Spoločenská kronika

Občasník 4/2016, III. ročník Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: don Jozef Pöstényi SDB, správca farnosti, don Emil Šafár SDB a Mgr. Ľudmila Machová. Zároveň ďakujeme za pomoc ostatným saleziánom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonnov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Machová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farnosť. **Grafické spracovanie a tlač:** Tlačiareň FORK, Martin
Neprešlo jazykovou úpravou.

Pri príležitosti Roka Sedembolestnej Panny Márie vznikla nová modlitebná misia – putovanie obrazu Sedembolestnej po rodinách. Počas koncertu Hanky Servickej 16. 9. 2014 požehnal dekan šaštínskeho dekanátu d. p. Milan Čaniga vyše 20 obrazov, ktoré boli určené do celého Slovenska. Prvý z obrazov zostal aj v našej farnosti. Je určený na spájanie rodín pri spoločnej modlitbe sedembolestného ruženca. **Opäť obnovujeme modlitbovú reťaz pri tomto požehnanom obraze v rodinách našej farnosti.** Obraz sa bude vymieňať každú nedeľu pri sv. omši o 8.45 hod. Všetci záujemcovia sa môžu zapísať do pripraveného poradovníka v sakristii v Bazilike. Povzbudzujeme všetkých farníkov k tejto modlitebnej misii, aby cez ruženec Sedembolestnej Panny Márie vniesli do svojich rodín požehnanie a zažili blízkosť všetkých členov svojej rodiny. Túto iniciatívu s radosťou podporil aj otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský.

Na Slovensku v týchto dňoch beží podpisovanie petície Iniciatívy európskych občanov (spolu v 22 krajinách) na podporu a záchranu rodiny, ktorej cieľom je získať aspoň milión podpisov, aby Európsky parlament mohol začať rokovať o návrhu tejto iniciatívy, aby totiž jasne definoval, že manželstvo je založené na vzťahu muža a ženy a rodina na takomto manželstve a rodičovstve (a nie zväzkoch akýchkoľvek s kýmkoľvek...). Je dôležité podporiť túto iniciatívu podpisom petičných hárkov (od dobrovoľníkov, príp. v bazilike). Možno to urobiť aj cez internet (stránka www.otcamamudetom.sk alebo momdadandkids.com). Podpisovať možno ešte počas celého októbra. Odporúčame, aby každý vo svojom okolí prispel k podpisovaniu.

15. výročie mesta Šaštín-Stráže

Oslavy otvorila svätá omša

Naše mesto, jedno z najmladších a najmenších miest na Slovensku, oslávilo svoje 15. narodeniny vo veľkom štýle. Prvý septembrový deň patrilo všetkým jeho obyvateľom, ale i hosťom, ktorí v tento deň Šaštín-Stráže navštívili. Slávnostný a bohatý program mesta začal po prvý raz slávnostnou svätou omšou. Svätú omšu celebroval správca farnosti Šaštín-Stráže don Jozef Pöstényi, spolucelebroval správca Národnej Svätyne don Ján Čverčko a don Milan Janák – direktor miestnej komunity Saleziánov don Bosca za spoluúčasti ďalších saleziánov z miestnej komunity. Mnohí farníci pristúpili taktiež k sviatosti zmierenia, ktorú počas sv. omše vysluhovali ďalší saleziáni. Spoločne s primátorom mesta Mgr. Jaroslavom Suchánkom a prednostkou MsÚ Ing. Máriou Macejkovou prišli niektorí farníci s obetnými darmi, ktoré vyjadrovali ich vzťah k mestu i úctu k Bohu. Veriaci vo svojich prosbách vyslovili úprimnú túžbu po ochrane a pomoci Pána pre celé mesto. Slávnostnú atmosféru svätej omše zvýraznila

spevom a hrou na organe organistka Mgr. Eva Moleková a svätú omšu svojím spevom obohacoval aj detský spevokol 7hlások pod vedením pána Marcela Žáka.

Slávnostnej svätej omše sa zúčastnili okrem domácich farníkov, poslancov a vedenia mesta aj mnohí hostia – čestní obyvatelia mesta z roku 2010 – speváčka Janka Kocianová a spisovateľ Dušan Dušek. Prišli aj starostovia okolitých obcí a poslanci z TTSK. Mimoriadne sa svätej omše zúčastnili aj postavy z histórie mesta - grófká Angelika Bakičová s manželom Imrichom Czoborom, ktorí v skutočnosti nikdy v tomto chráme neboli, lebo sa začal stavať až 172 rokov po zázračnom uzdravení ich manželstva. Z histórie „prišla“ aj cisárovná Mária Terézia s manželom Františkom Štefanom Lotrinským, ktorí boli štedrými podporovateľmi stavby tohto veľkolepého chrámu. Prišli aj dvaja zástupcovia rehoľného rádu pavlínov (Rád sv. Pavla, prvého pustovníka), ktorí stavali tento pútnický chrám s kláštorom. Samozrejme, všetci spomínaní len ako herci v prezečení, aby nám pripomenuli bohaté a veľkolepé dejiny našej „všednej“ Baziliky.

Dožinková pobožnosť

Podakovali sme za dary, ktoré dostávame

Už po tretej raz sa naša farnosť zapojila do dožinkovej pobožnosti, ktorá býva súčasťou Fatimskej soboty každoročne v septembri v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie. Spoločne sme vyzdobili zeleninou, ovocím a inými plodmi dva oltárik v Bazilike a pripravili sme množstvo vencov, kytíc a dekorácií. Do všetkých prípravných prác sa zapojilo v tomto roku takmer 50 dobrovoľníkov, vrátane dvadsiatky detí a mamičiek, ktoré prišli v krojoch na samotné obrady. Spoločne s ďalšími dvadsiatimi krojovanými zástupcami farností z Radošoviec, Šajdikových Humeniec, Štefanova, Borského Mikuláša a Borského Svätého Jura, medzi ktorými bolo aj niekoľko trojročných detí, boli nielen súčasťou slávnostného sprievodu, ale aj

počas svätej omše priniesli pred oltár krásne výtvary ľudských rúk i srdc. Boli to jednak plody zo záhrad a polí, ale aj výrobky šikovných rúk – či už dekoratívne alebo aj na ochutnanie. Štedrosť tohtoročných darcov postačila na výzdobu až dvoch bočných oltárikov v Bazilike, ktoré mohli veriaci po niekoľko dní obdivovať. Svätú omšu celebroval arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský, spolucelebroval dekan šaštínskeho dekanátu d. p. Milan Čaniga a správca Baziliky don Ján Čverčko SDB za spoluúčasti ďalších kňazov z okolia. Počas svätej omše pristúpilo mnoho veriacich ku sviatosti zmierenia, ktorú vysluhovalo viacero kňazov v Bazilike.

Všetkým dobrovoľníkom za ich ochotu a štedrosť poďakoval počas svätej omše, ale i po nej, osobne otec arcibiskup i správca Baziliky. Budeme radi, ak budú inšpiráciou pre ďalších dožinkových dobrovoľníkov a v tom nasledujúcom roku sa naše rady rozrastú.

„Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią“

Táto veta sa niesla snád' celým Poľskom minimálne od 25. - 31. 7. Všade kde sa človek pozrel, sa to hemžilo mladými, ktorí boli plní milosrdenstva. Atmosféra bola neskutočná. Bolo to ako davová psychóza.

Všetci sme boli milosrdní. Vzhľadom na to, že sme boli unavení a nevládali sme, tak sa každý snažil pomôcť už len tým, že sa na druhého usmial, alebo plesol po ruku na ulici, keď sa stretali dve neznáme skupinky.

V pondelok sme docestovali do Rabky, kde sme boli ubytovaní. Naša skupinka pozostávala z 10 ľudí a bývali sme u tety a uja môjho priateľa. Tak isto boli viaceré

skupinky ubytované po rodinách, napríklad u priateľovej babky boli ubytovaní Francúzi. Ako som spomínala, všetci boli milosrdní.

V utorok ráno sme cestovali do Lagiewnikow, kde žila a zomrela Faustína Kowalska. Potom sme si v Krakowe vyzdvihli naše batohy, v ktorých sa nachádzali veci, ktoré pravý pútnik potrebuje. Večer sa oficiálne začali Svetové dni mládeže otváracou svätou omšou, ktorej hlavným predsedajúcim bol biskup mesta Krakova - kardinál Stanisław Dziwisz.

V stredu sme išli do Skawini, kde bol program pre Slovákov. Až tu som konečne stretla známych, pretože doteraz to bolo nemožné. Mali sme katechézku, hry v skupinkách a potom svätú omšu. Keďže sme si ako skupinka tvorili vlastný program,

tak sme sa išli pozrieť na miesto, kde sa Ján Pavol II. modlil a prekonával ťažké chvíle po strate matky. To mesto sa nazýva Kalwaria Zebrzydowska.

Vo štvrtok sme sa zobudili do pochmúrneho rána. Rozhodli sme sa, že nepôjdeme do Skawini na katechézku, ale sme sa namiesto toho vydali do Ludmierza. Nachádza sa tu nádherná bazilika a park. Po celom parku je krížová cesta a dokonca je tu vybudovaný aj kopec, kde bol Pán Ježiš ukrižovaný a pod ním aj jeho hrob. Všetko to vyzerá veľmi dôveryhodne. V parku je zvon, na ktorý keď zazvoníš, tak vysieľaš odkaz do neba. Pri korunovácii sochy Panny Márie bol prítomný aj vtedajší biskup Karol Wojtyła. Pri procesii so sochou Panny Márie vypadlo z jej rúk berlo a on ho zachytil.

Nedáľecko stojace dieťa vtedy povedalo: „Panna Mária mu odovzdáva berlo, aby viedol Cirkev na celom svete“.

V piatok sme sa zúčastnili katechézky a svätej omše v Skawine a hneď potom sme sa vracali do Krakowa, kde mala byť krížová cesta s pápežom. Keďže bol celý Krakow uzavretý, tak sme museli využiť MHD, ktorú sme mali ako pútnici zadarmo. Zastavil pred nami plný autobus, ale nemali sme na výber. Autobus naberal ľudí aj na ďalších zastávkach. Dokonca nám to na kopci „skapalo“ a nechcelo ísť ďalej. Asi si všetci vieme predstaviť túto situáciu v Bratislave, ale tu to bolo úplne iné. Celým autobusom sa ozývala hymna SDM, kývali sme pútnikom v iných autobusoch, keď sme akurát stáli na červenej. Po nádhерnej krížovej ceste sme čakali na pápeža pri ceste. Videli sme to napätie na policajtoch, ktorí mali na starosti bezpečnosť. Od okoloidúcich sme počuli, že dnes bude mať koncert Piotr Rubik na námestí. Keď sme sa dohadovali, či tam ideme, tak všetci boli za. Bolo komplikované dostať sa na námestie, ale zvládli sme to a mali sme aj výborný výhľad. Po koncerte sme sa vracali preplnenou MHD k nášmu autu.

Sobota. To bol pre nás deň D. Bol to deň, kedy sme sa mali putovať na bdenie so Svätým Otcom. Po obede sme sa zbalili a celú cestu sme sa modlili a dúfali, že nás nezastihne dážď, keďže bdenie aj svätá omša boli na bývalom močiari a počasie v tých dňoch bolo viac upršané ako snečné. Do Campusu Misericordiae sme sa presúvali viac ako dve hodiny peši po uliciach spolu s ostatnými. Domáci nás vítali fľašami s vodou a polievali nás ostrekovačmi. Bolo na nich vidieť, že sú šťastní, že nám môžu preukázať túto službu.

Cesta nebola jednoduchá, po viacerých problémoch sme nakoniec rozložili svoje spacáky, dali slúchadla do uší a sledovali program. Celú noc sa nám predstavovali umelci z rôznych krajín, a to nielen na pódiu. Hneď vedľa nás sa zhromaždilo zopár Brazílčanov a tancovali. O chvíľu tam bolo asi 200 ľudí, ktorí tancovali a spievali do rytmov brazílskej hudby. Tento večer sme si vymieňali suveníry s účastníkmi iných národností. Nudné nebolo ani dlhé čakanie na wecko. Všetci sme sa rozprávali so všetkými. Nezáležalo či si z Austrálie, Talianska, Nemecka či Číny.

V nedeľu nás už bolo na svätej omši s pápežom viac ako 2 milióny. Dúfam, že ste si ju nenechali ujsť, lebo slová Svätého Otca boli úplne výstižné. Vy ste po svätej omši vypli telku, ale nás čakali ešte 4 hodiny chôdze k miestu, kde sme mali auto. Najskôr v tlačnici, potom v daždi a nakoniec pri pražiacom slnku.

Jediné čo môžem povedať na záver, že neľutujem a atmosféra zo SDM bude v mojom srdci ešte dlho. Dokonca aj teraz, skoro 2 mesiace potom, mám zimomriavky a slzy v očiach pri počúvaní hymny či prezeraní našich fotiek.

PS: Za úprimné vyznanie sa z účasti na Svetových dňoch mládeže z celého sveta ďakujeme Romanke Nesnadnej, ktorá ochotne poskytla aj fotografie zo svojho súkromného albumu. Prajeme si, aby boli jej slová a svedectvo inšpiráciou pre všetkých mladých z našej farnosti.

Spomienky na nášho organistu

Pán rektor Silvester Rabara (1. 1. 1908 – 25. 1. 1965)

Nielen pre našich skôr narodených čitateľov prinášame príspevok o niekdajšom organistovi v našej farnosti - pánovi Silvestrovi Rabarovi. Je svedectvom jednak jeho života, ale najmä vtedajšieho proticirkevného režimu. Porozprávala som sa o ňom s jeho dcérou - pani Helenou Slavíkovou - Rabarovou, ktorá mi poskytla i zaujímavé fotografie z rodinného archívu.

„Pán rektor“ - toto dnes už archaicky znejúce oslovenie patrilo svojho času učiteľovi, ktorý bol zároveň aj farským organistom. Pána učiteľa Silvestra Rabaru takto zvykli oslovovať ľudia aj za komunizmu, kedy už oficiálne „páni učiteľia“ neexistovali, iba „súdruhovia“. V pozícii farského organistu pôsobil Silvester Rabara nepretržite od roku 1935 do roku 1964 (v našej farnosti od 1940), vrátane pohnutých 50. rokov minulého storočia.

***Odkiaľ pochádzal váš otec - Silvester Rabara, a aký mal pôvod?**

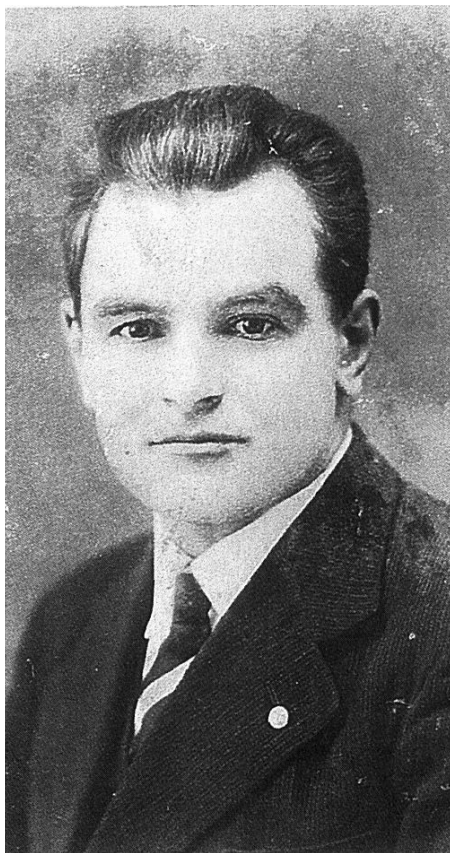
Môj otec pochádzal zo šesťdtej rodiny z Horných Orešian, ale narodil sa ako druhorodené dieťa v USA v Baltimore, kam jeho rodičia odišli začiatkom 20. storočia za zárobkom. Po pár rokoch sa vrátili domov, kúpili si dom a vinohrad a začali gazdovať. Na svet prišli ďalšie deti, a aby bolo z čoho splácať úver, odišiel otec Imrich znovu do Ameriky. Mamka Mária (rod. Repová) zostala so svojím drobzgom a drinou okolo

gazdovstva s vinohradom sama, kým sa otec Imrich po vojne nevrátil opäť a teraz už definitívne domov.

Malý Silvester začal chodiť do miestnej základnej školy v časoch 1. svetovej vojny a navyše ešte za platnosti tvrdých Apponyovských školských zákonov. Bolo preto pre neho vykúpením, keď ho po ukončení 6-ročnej povinnej školskej dochádzky (1914 – 1920) prijali ako chovanca do svojho kláštora pátri františkáni v Trnave. Rozhodujúce roky svojho dospievania však u nich prežil v Kremnici, kde pod dozorom rehoľného archivára a organistu dostal prvotné základy svojho budúceho povolania. V roku 1929 nastúpil na povinnú vojenskú službu v Bratislave, počas ktorej tam (v rokoch 1929 – 1931) vychodil aj „1.mešťanskú školu chlapčenskú“, čo bolo podmienkou, aby mohol byť prijatý na „Masarykov 1. štátny čl. učiteľský ústav v Modre“ (1931 – 1935). Tam získal odbornú kvalifikáciu „učiteľ - organista“, pričom jeden z hlavných predmetov - *hru na organ* - ukončil na výbornú.

***Ako sa dostal Silvester Rabara do Šaštína?**

Na štúdium v Modre si musel študent Silvester zariadiť, a tak po ukončení vojenskej služby prijal v školskom roku 1931/1932 miesto výpomocného učiteľa a organistu v obci Smolinské na Záhorí. (Súbežne vychodil 1. ročník v Modre diaľkovo.) Po ukončení modranských štúdií sa v roku 1935 stala jeho prvým profesionálnym pôsobiskom Petrova Ves, kde od roku 1938 pôsobil aj ako správca školy. Petrova Ves bola už v tom čase kultúrne člou

Fotoportrét Silvestra Rabaru z roku 1932

obcou s vlastným ochotníckym divadelným súborom, knižnicou, ľudovovzdelávacími spolkami i spevokolom, ktorý tam rozvinul práve môj otec Silvester Rabara, a na podnet ktorého tam vznikla aj dychová kapela.

V divadelnom súbore si našiel aj svoju manželku – petroveskú rodáčku Máriu, rod. Lasicovú – výnimočne obetavú a zároveň činorodú a umelecky nadanú ženu, ktorá svojou invenciou a pracovitosťou dokázala zvládnuť pri svojom mužovi a štyroch deťoch aj tie najťažšie roky ich spoločného existenčného a existenciálneho ohrozenia.

K službe farského organistu patrila

neoddeliteľne aj funkcia chrámového zbornajstra a dirigenta. Tie môj otec nadobudol najmä v „*Speváckom zbore slovenských učiteľov*“, ktorý v roku 1921 založil a viedol prof. Miloš Ruppeltdt – zakladateľ slovenského vokálneho umenia. Otec bol nielen členom tohto priekopníckeho národného vokálneho telesa, ale aj pravidelným frekventantom odborných kurzov a sústreďení.

K významnému posunu v profesionálnej dráhe otca ako organistu došlo roku 1940, keď bol na základe konkurzu Apoštolskou administratúrou v Trnave a Ministerstvom školstva a národnej osvety v Bratislave dekrétom ustanovený ako „*definitívny učiteľ - organista*“ s pôsobnosťou na *Patronátnej rímsko-katolíckej ľudovej škole v Šaštíne*.

S tým súviselo aj prevzatie miesta organistu v pútnickom chráme Sedembolestnej Panny Márie – Patrónky Slovenka. Otec sa ujal tejto služby v ovzduší veľkého rozmachu saleziánskych prác na obnove chrámu. Zároveň v tom období došlo aj k významnému rozhodnutiu saleziánov postaviť na chóre nový organ, ktorý by pri liturgiách pre státisíce pútnikov dôstojne prezentoval šaštínsky chrám ako Národnú Svätýňu Slovenska. Takto veľkoryso koncipovaný organ saleziáni objednali (v roku 1943) u renomovanej rakúskej firmy pôsobiacej v Krnove.

Foto: z foto 11 vybrať obr. 1 a k tomu text: Rodinný dom organistu Silvestra Rabaru s národnou bazilikou (40. roky)

***Kde konkrétne po svojom príchode do Šaštína Silvester Rabara býval?**

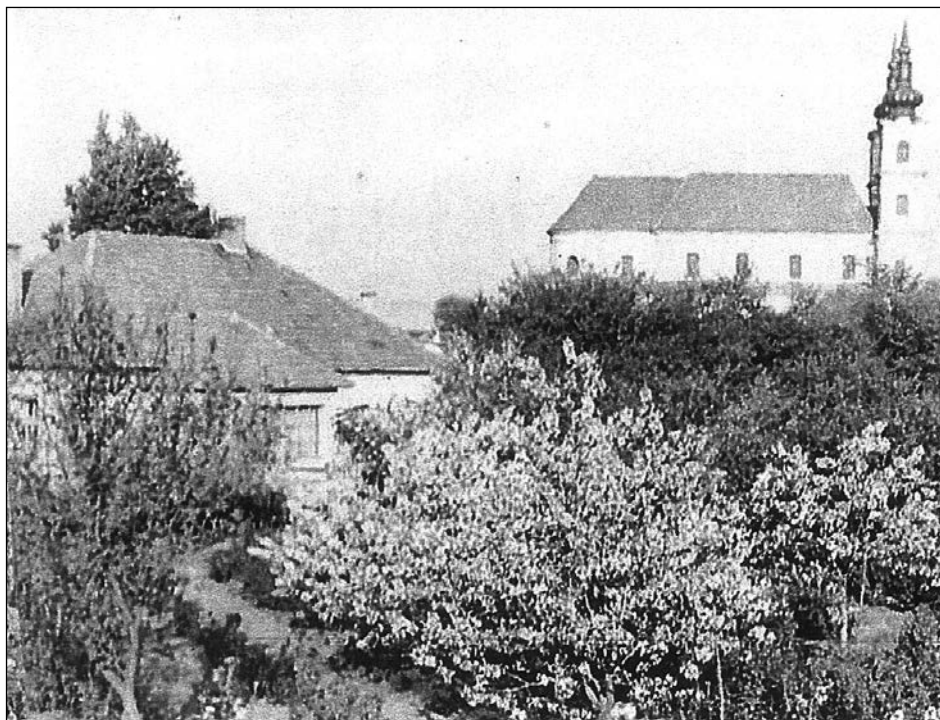
Riaditeľom školy, do ktorej otec nastúpil, bol pán Rafael Peltzner. Táto škola sídlila v budove, ktorú v areáli šaštínskeho kláštora postavili na tento účel ešte pátri paulíni (v Šaštíne pôsobili v rokoch 1733 až 1786).

Do tejto prastarej školskej budovy - bola tam „dvojtriedka“ s prvými ročníkmi základnej školy - sme chodili ešte aj my, šaštínske deti, čo sa narodili tesne pred 2. svetovou vojnou. Ide vlastne o najstaršiu školskú budovu v Šaštíne. Súčasťou tej školy bol aj služobný byt, kam sa Silvester Rabara so svojou mladou rodinou nakrátko nasťahoval (a kde som sa narodila). Hneď po vojne (1945) sme sa presťahovali do vlastného, novopostaveného domu v blízkosti Baziliky (dodnes stojaceho v Aleji). Spomínaná školská budova z paulínskych čias stojí podnes, a ako súčasť hospodárskeho traktu kláštora stále slúži šaštínskej farnosti.

*S nástupom komunistického režimu bol Silvester Rabara postavený pred otázku

„alebo učiteľ - alebo organista“. Ako k tomu došlo?

Ako som už spomenula, otec nastúpil svoju profesionálnu dráhu ako učiteľ na rím. - kat. škole s povinnosťou vykonávať aj cirkevnokantorské úkony. Avšak s „Víťazným februárom 1948“ došlo k poštátneniu všetkých cirkevných škôl a spolu s tým aj k radikálnej zmene v úradnom poverení učiteľa. Učiteľ sa stal kľúčovým nástrojom antiteistického režimu na prevýchovu mládeže v duchu marxizmu-leninizmu, čo bolo s poslaním učiteľa - organistu nezlučiteľné. Na kádrové preosiatie takýchto učiteľov bol ustanovený akýsi umelý politický nástroj s krkolomným názvom „Sväz zamestnancov umeleckej a kultúrnej služby Miestnej

Rodinný dom organistu Silvestra Rabaru s národnou bazilikou (40. roky)

skupiny organistov pre Slovensko so sídlom v Bratislave“, ktorý vznikol nariadením „zhora“ ako odnož ROH. Od tohto „Zväzu“ prišlo v septembri 1949 otcovi oznámenie, že učители, ktorí chcú byť organistami, musia urobiť do spomínanej „Miestnej skupiny organistov“ skúšky, a že pokyny k tým skúškam dostane od príslušného školského inšpektorátu. Prítom v závere listu stojí: „Aj keby ste spravili skúšku, v Šaštíne ostať ako organista nemôžete, lebo tam bude samostatný organista.“ (Pečiatka a nečitateľné podpisy.) Koncom decembra dostal ďalší list, teraz už od Školského inšpektorátu v Skalici, ktorý ho rovno vyzval, aby sa zriekol miesta organistu v Šaštíne. Na to odpovedal otec listom (z januára 1950), v ktorom píše „...ROH 'Sväz zamestnancov kultúrnej a umeleckej služby' nie je kompetentný ustanovovať ma, alebo zbavovať ma organistickej stanice“ - a teda, že miesta organistu v Šaštíne sa nevzdal a nevzdáva. Tak vznikla kauza, ktorá sa vliekla až do augusta 1951, kedy dostal úradným nariadením KNV v Bratislave z „Referátu pre školstvo a osvetu“ k 1. septembru 1951 *výpoveď z učiteľského miesta.*

***Ako ste túto skutočnosť vnímali vy, ako dieťa?**

Sama neviem, ako to naši rodičia v tých ťažkých časoch zvládali, ale nám deťom nikdy nič nechýbalo. Ani po stránke materiálnej, ani duchovnej. Na detstvo si spomínam ako na šťastné rodičovské hniezdo plné hier na potoku, na kúpačkách na „Myjávke“; pri rodinných vychádzkach do Gazárky; na nedeľné návštevy divadla u saleziánov; na túry s otcom na Roháče; ako aj na prípravu k oslavám cirkevných sviatkov

Oprava veži poškodených bombardovaním po prechode frontu (1945) dolu: Rafael Peltzner; hore nad ním Silvester Rabara

Učiteľ Rabara so svojimi žiakmi pred starou bránou do kláštorného areálu so školou (40. roky)

a na nácviky chrámového spevokolu, ktoré prebiehali u nás doma pri harmóniu na verande. A v zime pri klavíri v izbe. Náš dom bol ako jedna veľká hudobná skriňa, kde sa podchvíľou pretekali jedno cez druhé - raz klavír, raz viola, raz husličky otcových žiačikov, raz harmónium, raz sólové či zborové spevy a napokon aj bratovo violončelo... (Autentické zážitky z detstva zaznamenala vo svojich „*Spomienkach*“ moja sestra Oľga Skalová, rod. Rabarová – súkromný archív.) Pravda, až vo veku dospievania, keď sme chceli ísť študovať, začali sme vnímať odvrátenú tvár sveta, v ktorom sme žili; ako aj to, ako neobyčajne sa za nás naši rodičia obetovali. Osobne som však nikdy nezapochybovala o správnosti rozhodnutia môjho otca, s ktorým mamka bezvýhradne súhlasila; a tým aj o vzácnom svedectve ich viery, za ktoré som dodnes na nich

hrdá. Všetko to začalo tou výpoveďou. „*Bývalý pán učiteľ*“ - tak je v tej výpovedi môj otec titulovaný- si našiel horko-ťažko prácu v miestnom JRD, kde sa z neho stal opatrovateľ hydiny a kurič v sušiarňi tabaku. Keďže na kurčatá bolo nevyhnutné dohliadať aj v noci, (mamka tam pracovala cez deň), „pán bývalý učiteľ“ im celé roky robil nočného strážcu, pričom cvičil na husle. (Doma sme žartom hovorili, že šaštínske družstevné kurence sú najmuzikálnejšie kurence na svete.)

...toto zaujímavé rozprávanie dokončíme
v nasledujúcom čísle...

Spomienky na staré gymnázium

Výchovný ústav saleziánov v Šaštíne

V závěrečné práci ředitele místní ZŠ, Ing. Lubomíra Galuša, som našla jeho rozhovor s bývalým chovancem saleziánskeho gymnázia – pánom Jozefom Fríbortom.

So súhlasom obidvoch vyberám pre vás z tohto rozhovoru nasledujúce zaujímavosti:

*Ako si spomínate na štúdium v rokoch 1943 - 1948?

Štúdium na gymnáziu v Šaštíne do roku 1950 bolo zameriavané na výchovu chlapcov po ukončení ľudovej školy, teda po piatej triede. Už jedenásťroční chlapci prichádzali sem, aby sa od mladosti pripravovali na kňazský - rehoľný život.

Pán Jozef Fríbort (druhý sprava) so svojou manželkou Oľgou pri oslavách sviatku don Bosca v januári 2016.

Celý ústavný život sa niesol v duchu don Bosca podľa jeho hesla: „Slúžte Pánovi vo veselosti!“.

***Ktoré z netradičných predmetov sa vyučovali a čím boli špecifické?**

Štúdium prebiehalo podľa osnov iných 8-ročných gymnázií. Okrem riadnych predmetov sa učila taliančina a latinčina, a zvlášť dôraz sa dával na náboženstvo a taktiež spoločenskú výchovu.

***Koľko žiakov tu študovalo?**

Do prvej triedy sa vždy prijímalo okolo 30 žiakov a postupne v piatej triede ich končilo do 20 - vzhľadom na to, že chlapci sem prichádzali veľmi mladí a neskôr si uvedomovali, že sa nehodia na rehoľný život, preto odchádzali do štátnych gymnázií podľa svojho bydliska.

***V čom sa odlišovalo toto cirkevné gymnázium od reálnych gymnázií?**

Gymnázium sa odlišovalo už názvom: Výchovný ústav saleziánov v Šaštíne. Vyučovalo tu 5 – 6 profesorov – kňazov a 6 asistentov – maturantov s filozofickou prípravou. Externí učitelia neboli. Za prvý polrok chodili profesori z Trnavy skúšať gymnazistov do Šaštína, na konci roka študentov chodili do Trnavy na skúšky, a tu im vydali vysvedčenie a po 10 mesiacoch odchádzali domov. Len vo vojnových rokoch študenti chodili domov aj na Vianoce. Inak len z vážnych rodinných dôvodov.

***Čím sa zaoberali študenti vo voľnom čase?**

Vo voľnom čase bol organizovaný šport – volejbal, rôzne hry, raz týždenne vychádzka po okolí Šaštína. Nacvičovali sa divadlá (aspoň raz do mesiaca), akadémié k rôznym cirkevným sviatkom a pod. Vydávali cyklostylovaný časopis Zvony s príspevkami od kňazov, asistentov,

vychovávateľov a študentov. V gymnáziu účinkovala tiež dychová kapela.

***Ako to bolo vtedy s internátom?**

Všetci študenti bývali na internáte na druhom poschodí kláštora. Sem, do spální, chodili len spať, inak boli v študovniach, jedálni a na dvore, prípadne cez prestávky na chodbách. Internátny režim bol rehoľný. Chlapci boli sledovaní po celý deň.

***Vedeli by ste si spomenúť na svojho najobľúbenejšieho profesora?**

Najradšej spomínam na profesora matematiky – d. p. Moncmana a na najprísnejšieho – d. p. Dr. Evinica, z ktorého sme mali strach, už len keď sa na nás pozrel.

***Boli ste odmeňovaní školou za dobrý prospech?**

Školské výsledky sa vyhodnocovali mesačne a štvrtročne. Za dobrý prospech boli udeľované knižné odmeny. Vecné odmeny boli zriedkavé.

Toľko zo spomienok bývalého chovanca šaštínskeho gymnázia, dnes už zrelého osemdesiatnika, ktorý s láskou a nostalgiou spomína na mladosť a roky u saleziánov.

11. novembra 2016 o 11.11 hod.

si krátkou spomienkou pripomenieme obeť svetových vojen, rozozvučia sa zvony v Národnej Svätyni i vo filiálnych kostoloch a o 16. hodine bude v Kostole sv. Alžbety Uhorskej v Strážach svätá omša za všetky obeť svetových vojen nielen z našej farnosti, ale aj za všetkých, ktorí pre našu slobodu položili svoje životy.

Nová hviezda 3 Kapitola První...

O udalostiach, ktoré osvietili začiatok najsvätejšieho obrazu.

Podobná prívetivosť Bolestnej Matky bola preukázaná dcére **Juraja Martuška Katarine z Moravskej Novej Vsi. Anna Šimunovič zo Ščepanova** bola potešená mariánskou priazňou keď úbohej vdove osemročná dcérka bola príčinou veľkej bolesti, naplnená s najlepšou nádejou, sotva prešla jedenkrát okolo svätého stĺpu dievčatko sa uzdravilo. – Nie lachšia neduživosť prenasledovala **Annu Měřín, manželku Jozefa Urchyngera z Moravy**, hodonínskeho obyvateľa, ktorá v celom tele tak bola veľmi skrčená. Keď došla do cieľa svojej púte, vojdúc do mariánskej kaply pred milostivým obrazom predniesla svoju vrúcnu prosbu. Až k zasľúbenému obrazu druhýkrát neprišla na sväté miesto, dotiaľ nebola dokonale uzdravená. – Vdova **Ažbeta po Jánovi Baron z Kunova**, bola obťažaná trasením a zbavená všetkej svojej sily. Priviezli ju do Šaštína, vyzývajúc s veľkou dôvernosťou a nádejou pred svätým obrazom o pomoc Bolestnú Pannu, pocítila úľavu. Príduc druhýkrát s dokonalou radosťou odišla uzdravená. – Mariánska láska sa

ešte rozlieva ďalej. Trinásťročná dcéra **Tomáša Bartoníka** bola v spánku šľakom porazená. Jedinú nádej teda po Bohu vložili v Blahoslavenú Pannu Máriu, na kolená padli, sedem Otčenášov a Zdravasov ku cti Bolestnej Matky hovorili a svoju dcéru so zvláštnou dôvernosťou ju zasľúbili a obetovali. Nato po desiatom dni náležite posilnená a uzdravená, na vyplnenie sľubu a vďaka vzdávajúc pospiechala ku svojej láskavej Lekárke do Šaštína. – Rovnako urobil **Štefan Kameník, Moravák z Malých Nemešíc**, počujúc o vznešených dobrodeniach šaštínskej Matičky, k zázračnej našej Lekárke sa dovliekol, zoberúc trochu oleja z lampy horiacej pred svätým obrazom, svoje ranové údy pomazal, vrátil sa domov čerstvý a zdravý.

V knihe sú uvedené ďalšie uzdravenia: **Martinovi Mundovi** zo Strakoníc v Čechách, päťnásťročnému **Antonovi, synovi Juraja Červenkovi a Kataríny, - Anne Valejhy**, manželke Adama Mošonyi – Mariánsku lásku tiež uznal pán **Ján Hodoši**, ktorého dcéruška sa trápila tri roky hroznými bolesťami hlavy... – V tom začiatku najšťastnejších mariánskych milostí obzvláštnu dobrotivosť si zaslúžila **manželka Ladislava Sluky**, ktorá dopyčujúc sa o zázračnom pôvode pohnutá sa pobrala do Šaštína. Tu pri svätom mieste konala vrúcnu pobožnosť a vyžiadať si trochu oleja z mariánskej lampy, iste našla svojim ranám lieky a vrátila sa domov. Nasledujúce milosti tiež krásili začiatok velebného obrazu: Istá pozostalá vdova po **Jánovi Rustovi z Moravy, Tomášovi Rosturu zo Sudoměřic, - podobne Anna Krečkerinová z Rakúska a Jurajovi Na-**

jhuber Lingastovskému tiež z Rakúska. – Medzi predmenovanými má byť tiež **Matej Jarábek, Moravák z Okříšku, Dorota, manželka Mateja Dubček z Nítry, vdova Marina Barečka z Novej Vsi pri Prešporku.** – Predmetné milosti obsiahla aj **Anna Mária, dcéra Márie Turovej z Nikolspurku,** ktorá svoju slepú dcéru vzala do Šaštína, ktorá ešte ako sa modlila, najdobrotivejšia Panna zjavným zárakom slepej predošlý zrak navrátila.

Toto je mariansky čitateľ začiatok zázračných účinkov Šaštínskej Matky, ktoré inkvizíciou alebo cirkevným vyhľadávaním sú nájdené a tebe mariánsky čitateľ, hoc len krátko, ale verne sú predložené: nedomnievaj sa však, akoby všetky sem prináležiace boli spísané. Sú však preukázané a uznané mnohé obete v striebre, rozličné vymaľované zázraky, dary urobené z vosku, palice a barly od tých, ktorí obdržali milosti. K týmto keď len trochu svoje oči obrátiš, budú ti rozprávať o vznešených dobrodeniach najslávnejšej Matky a budú nad všetky slová hojnejšie svedectvá.-

*(Text je prebraný z knihy NOVÁ HVIEZDA napísanej v roku 1751 vtedajším pravopisom)
(Pokračovanie v budúcom čísle Hlaholu zvonov – pripravil Jozef Frihort)*

Z mailovej pošty

Paulín alebo pavlín???

V súvislosti s odchodom saleziánov z našej farnosti sa medzi ľuďmi čoraz častejšie skloňuje slovo pavlín - ako označenie príslušníkov rehoľného rádu, ktorý Baziliku staval. Mnohí však nevedia, či je správne používať výraz pavlín alebo paulín. S touto otázkou sme sa obrátili na ThLic. Mgr. Martina

Hoferku Th.D. zo Záhorského múzea v Skalici: V roku 1732 arcibiskup Imrich Esterházi uznal šaštínsku pietu za milostivú a povolil jej verejnú úctu. Milostivú sochu zveril do opatery Rádu sv. Pavla Prvého pustovníka (lat. *Ordo Sancti Pauli Primi Eremitae* – skratka OSPPE). Tento pôvodom domáci - uhorský - rád, založil ostrihomský kanonik bl. Euzébius, ktorý sa zriekol kanonikátu a odobral sa do samoty v Pilišských horách. Postupne sa k nemu pripájali ďalší členovia. Za svojho patróna si zvolili sv. Pavla pustovníka (+341). To sa stalo okolo roku 1250. K definitívnemu schváleniu rádu prišlo v 30. rokoch 14. storočia. Riadia sa regulou sv. Augustína. Do roku 1785, keď Jozef II. zrušil rád v Uhorsku, mali svoje hlavné sídlo v Marianke. v súčasnosti je ním mariánske pútnické miesto Čenstochová v Poľsku.

Rád je známy pod ľudovým označením paulíni/pavlíni. Donedávna sa obidva pojmy nerozlišovali a i v odbornej literatúre sa stretávame s obidvoma pomenovaniami. Podľa nových pravidiel slovenského jazyka z roku 2013 však pojmy nie sú totožné a preto ich treba rozlišovať a nezamieňať ich. Pojmom “pavlíni” označujeme Rád sv. Pavla Prvého pustovníka (OSPPE). Slovo “Paulíni”, ale i “pauláni” zase označuje Rád najmenších bratov sv. Františka z Pauly (lat. *Ordo Minorum* - skratka OM), ktorý založil sv. František z Pauly v roku 1474. Ide teda o dva rozličné rády.

Pri používaní termínov pavlín/paulín, odporúčam aspoň na začiatku textu v zátvorkách uviesť skratku rádu. Vyhne sa tak prípadným nedorozumeniam.

Ďakujem za odpoveď, z ktorej sme sa dozvedeli, že našu Baziliku stavali pavlín a socha patróna ich rádu sa nachádza vľavo dole na priečelí nad hlavným vchodom do Baziliky.

Úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu

Dom podľa Srdca Ježišovho

V poslednom čísle nášho časopisu sme priniesli článok o zasvätení Šaštína v roku 1929 Božskému Srdcu Ježišovmu. Teraz by sme chceli nadviazať v tejto myšlienke, vychádzajúc z knihy pre kresťanskú rodinu, ktorú vydal v roku 1948 Spolok Sv. Vojtecha v Trnave. Kniha mala za cieľ pripraviť v každom dome priestrešie Pánovi, priniesť rodinný pokoj, spokojnosť a duševné spasenie. Domácnosti mala povzbudzovať k dobrým skutkom, mala vychovávať, potešovať a radiť vo všetkých radostných i žalostných chvíľach života. Z knihy vyberáme:

Poslanie tejto knihy: Táto kniha chce poučovať, ako má byť zariadený kresťanský dom, aby v ňom malo zalúbenie Božské Srdce Ježišovo. V každom kresťanskom dome má vládnuť duch Ježišovho Srdca ako v nazaretskom dome. Duch Srdca Ježišovho vypudí z kresťanského domu predovšetkým zlého ducha, čiže hriech. Ako zasvätiť kresťanský dom Srdcu Ježišovmu, o veľkom úžitku tohto zasvätenia a zasväcujúca modlitba. V kresťanskom dome všetci nech vrúcne ctia Božské Srdce Ježišovo. Prečo? V čom sa prejavuje táto úcta? Vzájomná lásky, súciti a odprosovanie, nasledovanie a modlitebný apoštolát.“ Kniha obsahuje nasl. kapitoly: Domáce hodiny, Domáci priateľ, Domáca studňa, Domáci učiteľ, Domáci majetok, Domáci poklad (po akých pokladoch nemá pachtiť kresťanský dom), Domáca záhrada, Domáca kaplnka, Domáci

lekár, Matka domu, Domáce zrkadlo, Svätý manžel, Sv. manželka, Sv. otec domu, Sv. matka domu, Sv. dievky, Sv. mládenec, Sv. panna, Sv. sluha, Sv. slúžka, Sv. remeselník a robotník a Sv. nádennička. Pretože sme všetci dietkami (Božími i svetskými), vyberme si z týchto odkazov: „Vzory, z ktorých sa môžu dietky učiť, ako sa modliť, pracovať, poslúchať, ako byť trpezlivými, ako milovať rodičov a ako sa usilovať, aby sa polepšili. Modli sa! Pracuj! Poslúchaj! Buď trpezlivý! Miluj rodičov! Polepši sa!“

V dnešnej dobe pôsobí kniha ako malý terapeutický poradca. Určite by sme si v nej našli aj v dnešnej dobe veľa odkazov a múdrostí. Kam sa vytratila zasvätenosť nášho mesta z roku 1929? Priblížime sa k nej niekedy? Skúsme sa svojím životom a konaním k tomu aspoň priblížiť...

(voľné pokračovanie k téme zasväcovania sa rodín Božskému Srdcu Ježišovmu v našej farnosti priniesieme aj v nasledujúcom čísle)

Spomienky na tábor

Z denníčka táborovej fotografky

3. júl ´ 16:

Pane Bože, zajtra začína prímestský oratkovský tábor, ktorý chcem zveriť do Tvojich rúk. Preber, prosím, na najbližších 12 dní ochranu nad všetkými deťmi i mladými v tomto tábore. Ochráňuj a veď moju ruku i oko, aby som zachytila objektívom fotoaparátu tie najkrajšie okamihy. Mám z toho mierne obavy, ale sa aj teším. Ja sama som bola dieťaťom letných táborov a teraz budem stáť na druhej strane a dokonca budem asi aj najstaršou „animátorkou“. Hádám sa preto veľmi nestrápnim ☺

4. júl ´ 16:

Do oratka som prišla o 8. hodine, kde už bol takmer plný dvor detí a ich rodičov. Zaregistrovala som si syna a začala cvakať prvé zábery. O 9. h. bola úvodná slávnostná svätá omša, ktorú celebroidal táborový vedúci – don Jaňo spolu s don Milanom. Prvý raz sme si vypočuli táborovú hymnu. Deti si rozobrali animátori a farebne sa rozlíšili tričkami. Na nádvorí sme si s napätím pozreli prvé táborové tematické divadielko – don Milan v koži Obelixa si získal sympatie všetkých, bol úžasný! Dozvedeli sme sa, že Galovia budú mať olympijské hry. Nasledovala práca v skupinkách, prvý spoločný chutný obed a fotenie skupiniek v nových tričkách. Po obede v parku pred Bazilikou (pre mňa nekonečná) hra na pašerákov. Vydýchanie v oratku, rozdanie táborových časopisov – Reportérixov, pokyny k nasledujúcemu dňu (Štefanove „brutálne“ hry), poďakovanie a záverečná modlitba. Odchod detí domov

a následné „zasadanie“ animátorov – hodnotenie, plánovanie, pripomienkovanie, usmievanie, srandovanie, ďakovanie... UF, prvý deň je za nami!

Odkaz pre mňa: Keď od nás niekto niečo požaduje, tak je Božím poslom, ktorého nám posielala náš Pán Boh a dáva nám úlohu lásky, ktorú môžeme splniť. Pomáha to nášmu srdcu rásť v láske a učiť sa milosrdenstvu. Lebo láska a milosrdenstvo sú naším najväčším a najdôležitejším poslaním, ktoré môžeme splniť každý deň, či sme veľkí, či sme malí ☺

5. júl ´ 16:

Do oratka ponáhľam s veľikánskou taškou (to ten „malý obed“), lebo dnes vyrážame na kúpalisko. Vraj by to mal byť najteplejší deň z celého tábora, uvidíme... Svätú omšu celebruje don Jaňo a pokračuje v rozprávaní

príbehu sv. Damiána, ktorý ako 33-ročný dobrovoľne odchádza na ostrov Molokai medzi malomocných. Divadielko je o výbere najlepších reprezentantov na olympiádu. Po krátkych skupinkových rozhovoroch odchádzame spoločne tromi autobusmi (a niekoľkými autami rodičov) na kúpalisko do Skalice. Počasie je najprv veľmi opatrné, no nakoniec je poriadne teplo a všetci sa do sýtosti vykúpu a vyšantia aj vo vode. Cesta domov niektorých uspala, ale animátori pokračujú v plánovaní ďalšieho dňa a ostatných činnostiach. Celkom ma prekvapuje ochota pomáhať si medzi mladými, som z nich v milom šoku ☺

Odkaz pre mňa: Ako by sa dali použiť moje najlepšie schopnosti pre dobro druhých: čo dobré môže urobiť silný človek; rýchly človek; šikovný človek? Ako by som svojimi schopnosťami mohla reprezentovať Božiu rodinu, ísť medzi druhých a ukázať im dobrotu môjho srdca?

6. júl ´ 16:

Po rannom zraze v oratku sa presúvame na svätú omšu. Celebruje don Milan za spoluúčasti don Jaňa. Don Milan v kázni približuje prácu kňaza Damiána medzi malomocnými, kde sa z neho stáva milosrdný samaritán. V divadielku putujú Galovia už niekoľko dní do olympijskej dediny, ale cestou riešia problém krajiny bez vody. Herci sú úžasní!! Nasledoval športový program, keď sa deti prestriedali pri hrách v parku a na ihrisku – hrali megahru Šatka, chaotické MU-KU-HU, Nebezpečný priesmyk (pre mňa granátovačku) a Hľadanie čísiel na kameňoch. Na obede som bola so skupinkou starších detí a zistila som, že robia rovnaký hluk ako aj tí malí v pondelok ☺ Po obede sa pokračovalo v hrách a opäť nasledovalo animátorské sedenie

s hodnotením prežitého dňa, plánovaním toho nového, pripomienkami, upratovaním, sťahovaním fotiek, prípravou časopisu, hier a iných dôležitých vecí. Veľa dobrých mamičiek a babičiek pre nás pripravilo počas dňa sladké pochúťky, ktoré sa bleskovo strácali v ústach vyčerpaných hladošov.

Odkaz pre mňa: Radosť sa dá získať vtedy, keď si všimneme, že niekto potrebuje pomôcť a my pre neho urobíme dobrý skutok milosrdenstva.

7. júl ´ 16:

Do oratka prichádzame s batôžkami na chrbtach, lebo nás čaká turistický deň – výlet na Katarínku. Najprv rozdáme na cestu Kinedryl a potom sa presúvame na nádvorie, aby sme sledovali pokračovanie táborového tematického divadielka. Galovia síce prišli do Olympie súťažič, no pomôžu chudobnému Kleptovi postaviť príbytok, o ktorý ho iní obrali. Na tom mieste vyrástli športoviská. Po divadielku sa presúvame autobusmi do dedinky Naháč, odkiaľ ideme peši asi 40 minút ku zrúcanine Kostola a Kláštora svätej Kataríny Alexandrijskej, k tzv. Katarínke. Don Jaňo nám odsluží netradičnú svätú omšu v „akože“ kaplnke a vo svojej homílii pokračuje v rozprávaní o kňazovi Damiánovi. Ten na ostrove Molokai stavia s pomocou malomocných jednoduché drevené domčeky, učí ich základným a pre život nevyhnutným prácam, čím prinavracia ostrovu radosť a smiech. Prichádza na rad očakávaný batôžkový obed v tráve a po krátkom oddychu sa robí prvá oficiálna táborová fotografia. Vyzerá sľubne ☺ Potom nasleduje trištvrte hodinka zábavy pri hre nazvanej Latrína a športový tím zapíše družstvám body. Vyčerpaní odchádzame autobusmi domov, kde už deti vyčkávajú rodičia. Animátorov čaká ich klasická hodinka na záver dňa a môže sa ísť domov.

Odkaz pre mňa: Snažme sa druhým pomáhať spoločne a tým prekonáme aj samých seba.

8. júl ´ 16:

Posledný deň prvého týždňa začína. Ráno svätá omša s don Jaňom a don Milanom. Dozvedáme sa posledný príbeh o pátrovi Damiánovi a konci jeho života. V divadielku na nádvorí začali Olympijské hry a Galovia sa dozvedeli, že môžu súťažiť len bez dopingových látok a ich zázračného elixíru. Po presune do oratka nasleduje práca v skupinkách a katechézky. Zvyšný program dňa vyplňajú športové a súťažné hry: Indiánsky beh, Kubo velí, Indiánska šatka, Metlobal, Dekomlat a HU-TU-TU. Na obed sme mali parené buchty a potom sme s plnými bruškami vytvorili velikánske živé slnko na táborovú fotku – aj tá sa celkom vydarila 😊 Prvý týždeň je úspešne za nami.

Odkaz pre mňa: Láska má svoje pravidlá a najväčšie pravidlo lásky je darovať druhým seba samého. Tam sa ukazuje, či mám naozaj rád, či je moja láska pravá, alebo či si to len nahováram, ale v skutočnosti sa klamem. Pravá láska sa pozná podľa obety.

11. júl ´ 16:

V dnešný deň sa ide opäť na kúpalisko do Skalice. Mal by to byť posledný táborový teplý deň, ktorý využívame na kúpanie, a preto je zmena programu. Na rannej omši „otvoril“ don Jaňo príbehy zo života svätice – Matky Terezy. Divadielko rozprávalo o prípravách Galov na športové disciplíny, ktoré ich čakajú. Potom už len nástup do autobusov a cesta na kúpalisko. Tam veľa slnka, vody, kúpania, zábavy, maškrt a všelijakých iných dobrôt. Horúce počasie sa podpisuje pod únavu všetkých, bez ohľadu na vek či pohlavie. 😊

Odkaz pre mňa: Pán Boh si nás nekonečne ľúbi, hoci si to nezaslúžime.

12. júl ´ 16:

Dnešné ráno bolo po prvý raz zamračené a veru sa aj spustil riadny dážď. Ten nás prinútil zostať po omši v Bazilike (don Jaňo pokračoval v rozprávaní o sv. Matke Tereze), kde sme si po prvý raz pozreli aj táborové divadielko. Príbeh bol o nekalom súťažení na olympijských hrách. Na programe dňa boli športové súťažné hry. Dážď pomaly ustával, ale aj tak sa niektoré súťaže konali v kláštore. Poobede už mohli ísť všetci súťažiť von – na ihrisko a do parku, lebo daždivý deň sa premenil na tropicky letný. Don Jaňo zapol dokonca aj zavlážovanie, ktoré mnohí s úsmevom využili na schladenie. Po zvolávačke sa všetci dozvedeli bodové hodnotenia, rozdali sa táborové časopisy a deti mohli odísť domov. Animátori zostali

na „bojovej porade“, po ktorej sa vďačne spoločne osviežili zmrzlinou.

Odkaz pre mňa: Ak ide o správnu vec, nebojme sa prekonať svoj strach.

13. júl ´ 16:

Dnešný deň mal striedavé počasie – aj dáždik, aj slniečko...pre každého niečo ☺ Na svätej omši don Jaňo rozprával krásne príbehy zo života Matky Terezy. Divadielko bolo o nešportovom správaní a podvádzaní na olympiáde – konk. pri pretekoch na koňoch. Celý deň bol o športových hrách: starší hrali vybíjanú, futbal a poobede hru Zámok. Mladší mali na programe preťahovačky lanom, Elektrinu, Stíhačku, 2 verzus 3 a tzv. megahru Číslo. Na záver sa deti dozvedeli bodové hodnotenia a dostali pokyny na ďalší deň. Animátorov čakalo hodnotenie, plánovanie, upratovanie, nácvik divadielka a tanca. Počas všetkých dní

je veľkou výhodou, že sa deti osviežujú čapovanými nápojmi a dodržiavajú pitný režim.

Odkaz pre mňa: Hovoriť pravdu správnym spôsobom je milosrdné. Sila človeka sa zistí aj pri tom, že si dokáže všimnúť druhého človeka, hoci by sa najradšej zaoberal len sám sebou.

14. júl ´ 16:

Mali sme naplánovaný výlet vláčikom na Bukovú. Do oratka som prišla po prvý raz už o 7.30, keď začínali modlitbou animátori táborový deň. Tu padlo aj rozhodujúce slovo, že na výlet sa nepôjde. Počasie sa nám úplne zbláznilo. Po tropických horúčavách sa výrazne ochladilo, prišiel dážď a vietor. Na výlet sa nikomu nechcelo. Na svätej omši sa dozvedáme od don Milana nové skutočnosti zo života a pôsobenia Matky Terezy – ako ju aj iní povzbudzovali v jej diele svojimi prejavmi milosrdenstva. Divadielko sa muselo kvôli počasiu presunúť do Baziliky, ale nestratilo vôbec svoje kúzlo. Svoje herecké umenie predvádzajú nielen Asterix s Obelixom, ale aj Lovestorix, Aquabela, či podvodník Brutus. Naši herci nás každý deň veľmi milo prekvapujú. Kvôli nepriaznivému počasiu nastupuje náhradný program – skupinky sa vystriedali pri filme o Asterixovi a Obelixovi. Mladší strávili dopoludnie pri súťažiach v telocvični a starší mali popoludní na programe (prestalo pršať) megahru Šatka. Po rozchode detí začala príprava už len posledného dňa. Animátori si nacvičujú záverečný tanec na ukončenie tábora.

Odkaz pre mňa: Skúsme cez naše požehnanie ukázať Božiu lásku aj našim neprajníkom.

15. júl ´ 16:

Posledný táborový deň začal nezvyčajne divadielkom v Bazilike. Na programe

olympiády sú bežecké preteky a do súťaže vstupuje Lovestorix, Brutus a Herakleita. Svoju skutočnú silu nemajú Galovia v elixíre, ale v milosrdnom srdci. Na prvej olympiáde zvíťazilo predovšetkým prejavené milosrdenstvo, ktoré je najväčším zázrakom. Hercov odmenia diváci zaslúženým potleskom. Po katecházkach v skupinkách nasledujú športové hry a po obede (tvarohové buchty) prichádza vyvrcholenie tábora – hľadanie pokladu. Deti pomáhajú najst víťazný pohár z divadelných olympijských hier. Nasleduje posledné sčítanie bodov, odovzdávanie táborových fotografií a malých darčiekov na pamiatku. Prejedení melónmi sa rozchádzame na chvíľu domov, aby sme sa zišli pri spoločnej večernej svätej omši a ukončili táborový program.

Odkaz pre mňa: Skutočná láska je v milosrdnom srdci.

Ukončenie tábora:

Stretávame sa na sv. omši v Bazilike o 18. hodine, kde sa spoločne poďakujeme Pánovi za celý dvojtýždňový tábor. Posunieme mu nielen svoje prosby, ale ho aj chválime – za všetkých, ktorých poslal, aby tento tábor pomohli pripraviť a úspešne zorganizovať. Po omši sme si pozreli posledné táborové divadielko s našimi hereckými hviezdami (už ani nie tak veľmi amatérskymi) a odchádzame do oratka. Najprv bolo fotenie s Asterixom a Obelixom, potom úspešný animátorský tanec a veľa dobrého jedla a zábavy.

Odkaz odo mňa: Jednoducho: Pane, ďakujem. Ďakujem za všetko a za všetkých. Odchádzam unavená ale šťastná, stálo to za to!

PS: Pracujeme na obnovení fotografií na stránke oratka.

DESIATKA PRE DETI (bez obmedzenia veku)

Milé deti, pokračujeme v našich súťažných úlohách. Ďakujeme všetkým, ktorí priniesli svoje odpovede na papieriku do sakristie. Spomedzi nich odmeníme Patrika Sofku, ktorý ako prvý priniesol do sakristie správne odpovede. Pozornosť od redakčnej rady však dostane aj Jakub Troják, ktorý sa do našej súťaže zapojil po prvý raz a dúfame, že nie naposledy a Michaela Slováková. (Odmeny si môžete vyzdvihnúť v sakristii u pána kostolníka Sofku.) Správne odpovede z predchádzajúceho čísla si môžu overiť aj tí, ktorí súťažili len v rodinnom kruhu: 1 - C, 2 - B, 3 - C, 4 - A, 5 - D, 6 - A, 7 - D, 8 - B, 9 - B, 10 - D. Povzbudzujeme každého, aby sa do našej „Desiatky“ zapojil. Odmeniť môžeme aj dospelých.

1. Ako sa volal druhý syn Adama a Evy,

Kainov brat?

- A) Abner
- B) Abiáš
- C) Ábel
- D) Áron

2. Ktoré z týchto prikázaní nepatrí do desatora?

- A) Cti otca svojho i matku svoju!
- B) Pomáhaj chudobným!
- C) Nezabiješ!
- D) Nepokradneš!

3. Na ktorom vrchu dostal Mojžiš od Boha Desatoro prikázaní?

- A) Sinaj
- B) Ararat
- C) Olivová hora
- D) Tábor

4. Ako oslovovali učeníci a mnohí iní Židia

Ježiša?

- A) rabbi
- B) excelencia
- C) pastier
- D) Boží syn

5. Ako nazýva Ježiš seba samého?

- A) dobrý pastier
- B) dobrý rybár
- C) dobrý kňaz
- D) dobrý tesár

6. Ktoré zviera poslúžilo Ježišovi na jeho ceste do Jeruzalema?

- A) kôň
- B) somár
- C) ťava
- D) slon

7. Ako sa volá Máriin chválospev?

- A) Benediktus
- B) Magnifikát
- C) Chválospev na Pánovu prozreteľnosť
- D) Chvála Božieho milosrdenstva

8. Ktorí dvaja apoštoli boli bratmi?

- A) Šimon (Peter) a Ondrej
- B) Jakub a Judáš
- C) Tadeáš a Tomáš
- D) Matúš a Ján

9. Ktorý hudobný nástroj kázal Boh použiť Izraelitom, aby padli múry mesta Jericha?

- A) trúby
- B) husle
- C) ústne harmoniky
- D) bubny

10. Ako sa volá mesto, do ktorého Boh poslal proroka Jonáša?

- A) Ninive
- B) Sodoma
- C) Lakiš
- D) Jericho

Na vaše odpovede je opäť pripravená krabička u pána kostolníka Sofku do konca novembra 2016. Veľa šťastia praje redakčná rada!

Slováci si cez Pápežské misijné diela adoptovali už 50 afrických bohoslovcov

Vatikánsky rozhlas priniesol 7. júna 2016 nasledujúcu správu: „V prvom júnovom týždni sa v Ríme stretli národní riaditelia Pápežských misijných diel (PMD) z celého sveta. Slovensko na tomto každoročnom valnom zasadnutí zastupoval národný riaditeľ PMD o. Viktor Jakubov, ktorý pre Vatikánsky rozhlas priblížil charakter tohtoročného stretnutia delegátov ako aj myšlienky, ktoré im adresoval Svätý Otec pri osobnom stretnutí. O. Jakubov predstavil úspešne sa rozvíjajúcu iniciatívu PMD na Slovensku, ktorou je „adopcia bohoslovcov“ v misijných krajinách. Misijní dobrodinci zo Slovenska už v súčasnosti touto formou prispievajú na štúdiá piatim desiatkam domorodých bohoslovcov v interdiecéznom seminári v Benine. Slovenská pobočka PMD podľa slov jej riaditeľa uvažuje o rozšírení tejto podpory aj na teologický seminár v štáte Burkina Faso. Zaujímavosťou je, že aj súčasný medzinárodný riaditeľ Pápežských misijných diel arcibiskup Protase Rugambwa, ktorý pochádza z Tanzánie, bol kedysi ako seminarista adoptovaný dobrodincami z Rakúska.“

Modlitebné spoločenstvo Matky Sedembolestnej, ktoré sa v našej farnosti stretáva už 7. rok, si tiež adoptovalo bohoslovca a podporuje ho. Jedná sa o podporu nielen finančnú, ale najmä duchovnú. Finančná podpora spočíva v 600 eurách ročne, ale tá duchovná je v modlitbách, a to nielen v utorkových, keď sa spoločenstvo schádza. Je súčasťou aj súkromných modlitieb, kde za neho nielen prosíme ale aj chválime.

Krátko ho predstavíme aj našim čitateľom: Yansounou Sèna Augustin je študentom teológie v kňazskom seminári v mestečku Tchanvedji, v diecéze Lokossa, v africkej krajine Benin. Štúdium teológie v tomto seminári trvá štyri roky. Augustin by mal svoje štúdium ukončiť v roku 2018 a naše spoločenstvo ho bude dovtedy podporovať. Má 32 rokov a pochádza z početnej rodiny (má 8 bratov a 9 sestier). Medzi bohoslovcom a spoločenstvom prebieha aj vzájomná korešpondencia. Z listu bohoslovca Augustína vyberáme: „V seminári, okrem akademických povinností, pracujem aj v záhrade a v obuvníckej službe. V seminárnej záhrade pestujeme zeleninu pre použitie v seminári. Ale keď je úroda veľká, tak sa nám podarí z nej aj niečo predať. V obuvníctve pripravujem topánky pre členov našej seminárnej komunity. Tieto práce mi umožňujú nebyť iba intelektuálom, ale tiež myslieť a urobiť niečo konkrétne pre človeka.“

Ak vás myšlienka adopcie bohoslovcov v misijných krajinách oslovila, pridajte sa k nám – finančne, modlitbou, alebo požiadajte o adopciu „svojho“ seminaristu - bohoslovca.

Yansounou Sèna Augustin.

Čo dáva tvoj anjel strážny počas svätej omše ako obeť za teba Pánovi?

Zrazu začali vstávať z lavíc postavy, ktoré som nikdy predtým nevidela. Vyzeralo to tak, akoby z každej osoby v katedrále vstala iná osoba a chrám sa čoskoro zaplnil mladými krásnymi ľuďmi. Boli oblečení v bielych tunikách a cez hlavnú loď prichádzali k oltáru. Matka Božia povedala: „Pozerať, sú to strážni anjeli každej z týchto osôb, ktoré sú v kostole. Toto je chvíľa, kedy ich strážni anjeli prinášajú ich dary a prosby pred Pánov oltár.“ V tej chvíli som bola celkom užasnutá, lebo tie bytosti mali také krásne tváre, také žiarivé, ako si človek nevie predstaviť. Tie krásne tváre boli takmer ženské, hoci ich pokožka, stavba tela, ruky a výška boli mužské. Bosé nohy sa nedotýkali zeme, ale akoby sa po nej kízali. Ten sprievod bol prekrásny. Niektoré z nich niesli akoby zlatú misku s niečím, čo žiarilo čistým zlatým svetlom. Najsvätejšia Panna mi povedala: „To sú strážni anjeli tých, čo obetujú Svätú omšu na mnohé úmysly a ktorí sú si vedomí, čo znamená tento obrad. Oni majú čo ponúknuť Pánovi...“ „Obetujte mu v tejto chvíli tieto dary... svoju bolesť, nádeje, smútok, radosti a prosby. Pamätajte, že Svätá omša má nekonečnú cenu! Buďte preto štedrý v obetovaní i prosbách.“ Za prvými anjelmi prichádzali tí, čo mali prázdne ruky. Matka Božia povedala: „To sú anjeli tých, čo sú tu prí-

tomní, ale nikdy nič neobetujú. Nemajú záujem prežiť každý okamih Svätej omše a neprinášajú Pánovi žiadny dar.“ Nakoniec prichádzali anjeli, ktorí boli veľmi smutní. Mali ruky zopnuté v modlitbe, ale sklopený zrak. To sú strážni anjeli tých, čo sú duchom neprítomní. Sú to tí, čo prišli len z povinnosti, bez túžby zúčastniť sa bohoslužby. Anjeli sú smutní, pretože okrem svojich modlitieb nemajú čo priniesť pred oltár.“ Nezarmucujte svojho strážneho anjela... Proste za obrátenie hriešnikov, za mier vo svete, za svojich príbuzných, susedov, za tých, čo sa zverujú do vašich modlitieb. Proste veľa. Nielen pre seba, ale aj pre ostatných.“ „Nezabúdajte, že obeť, ktorá sa Pánovi najviac páči je, keď sa celí obetujete až do krajnosti, aby vás Ježiš mohol cez Jeho zásluhy premeniť. Čo môžete vy obetovať Bohu z toho, čo je vaše? Iba ničotu a hriech. Otcovi sa páčia tie obety, ktoré sú spojené so zásluhami Ježiša Krista.“ Ten sprievod, ktorý by sa len ťažko dal porovnať s iným, bol prekrásny. Všetky tie nebeské bytosti sa ukláňali pred oltárom. Niektorí nechávali svoje dary na zemi, iní kľáčali na kolenách s čelom takmer dotýkajúcim sa zeme a len čo prišli k oltáru, pred očami sa mi rozplynuli.

*(úryvok z knihy Prežívaj svätú omšu
od Cataliny Rivas)*

Požehnanie zreštaurovanej Piety

V piatok 7. októbra 2016, pri príležitosti spomienky Panny Márie Ružencovej, bola požehnaná zreštaurovaná socha Piety pri ceste na Hviezdoslavovej ulici v časti mesta Stráže. Pietu požehnal správca farnosti don Jozef Pöstényi SDB za spoluúčasti vedenia mesta Šaštín-Stráže - primátora Mgr. Jaroslava Suchánka a prednostky MsÚ Ing. Márie Macejkovej i niektorých farníkov. (O inštalácii tejto Piety po jej dôkladnom zreštaurovaní sme priniesli článok v Hlahole zvonov 1/2016).

Jedným z obetných darov, prinesených počas svätej omše pri príležitosti osláv 15. výročia mesta Šaštín-Stráže (text na str. 3), bola aj lipka - stromček, ktorého tvar listov pripomína srdce a srdce je znakom lásky. „Zasadíme túto priesadu a umožníme jej rásť, aby láska v našom meste prekvitala v našich rodinách tak, ako koruna lipového stromu. Nech každý

z nás túži po láske, ktorá formuje krásne medzilidské vzťahy plné porozumenia, harmónie, pokoja a šťastia,“ zaznelo sprievodné slovo k obetnému daru z úst dlhoročného kostolníka v Bazilike - Vladimíra Sofku. Lipka bola 7. októbra 2016 zasadená pri budove MsÚ.

V dňoch 27. - 31. 7. sa uskutočnili v Krakove 31. Svetové dni mládeže, ktoré zaviedol Ján Pavol II. Zúčastnil sa na nich aj pápež František, ktorý okrem toho na tejto svojej 16. apoštolskej ceste navštívil aj niektoré iné poľské mestá a mal významné stretnutia. Zo Slovenska tam bolo asi 4000 mladých ľudí a tiež naši biskupi. V rámci Svätého roka milosrdenstva toto podujatie predstavovalo tzv. „Jubileum mladých“ s biblickým mottom „Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo“. Na záverečnej sv. omši v Krakove sa zúčastnilo vyše 2 milión ľudí. „Deti sa dnes na školách učia, že si každý môže zvoliť svoje pohlavie. Prečo sa to deje? Pretože učebnice sú vlastníctvom ľudí a inštitúcií, ktoré na ne dávajú peniaze. Ide tu o ideologické kolonizácie, ktoré podporujú veľmi vplyvné krajiny,“ povedal pápež František pri stretnutí s poľskými biskupmi hneď po príchode do Krakova (27. 7.). Ako dodal slovami Benedikta XVI.: „Žijeme v dobe hriechu, ktorý útočí na Boha Stvoriteľa“.

„Potreba nanovo evanjelizovať kresťanské komunity v Európe“. Takto znela téma 14. medzikresťanského sympózia v gréckom Solúne, na ktoré zaslali posolstvo pápež František i ekumenický patriarcha Bartolomej. Podujatie sa konalo 28. až 30. augusta a zorganizovali ho spolu katolíci a pravoslávni. Vo svojom posolstve Svätý Otec František podčiarkuje nutnosť opätovnej evanjelizácie Európy, keďže stále viac stráca kontakt so svojimi kresťanskými koreňmi. V mnohých mexických štátoch sa v sobotu 10. septembra zapojili do pochodu za ochranu rodiny. Spolu viac než pol druhá milióna ľudí. Mexiko zažíva národné prebudenie v prospech rodiny a má plnú podporu Cirkvi. Iniciatívu zorganizovalo hnutie „Národný front pre rodinu“, ktoré združuje rôzne náboženské komunity

i skupiny bez vierovyznania, ktoré presadzujú model rodiny ako vzťah medzi mužom a ženou. Stalo sa tak po tom, ako mexický sa prezident Enrique Peña Nieto rozhodol vyjadriť podporu návrhu zákona o „manželstvách osôb rovnakého pohlavia“. Tento tlak na zavedenie homosexuálnych manželstiev stále trvá a presadzujú ho homolobbistické skupiny západných krajín.

Miešaná medzinárodná komisia pre teologický dialóg medzi Katolíckou cirkvou a Pravoslávnyimi cirkvami prijala dôležitý dokument s názvom „Synodalita a primát v prvom tisícročí. V ústrety spoločnému chápaniu v službe jednoty Cirkvi“. Stalo sa tak na plenárnom zasadnutí, ktoré prebiehalo od 15. do 21. septembra v Chieti.

„Dokument je výsledkom dlhej cesty. Predchádzal mu tzv. ravennský dokument, ktorý bol schválený v roku 2007. V ňom sa potvrdzuje – katolíci a pravoslávni spoločne – potreba primátu Cirkvi na lokálnej, regionálnej a univerzálnej úrovni. Išlo o spresnenie toho, akým spôsobom by mal byť tento primát vykonávaný. Teraz, s týmto dokumentom – ktorý si vyžadoval namáhavú prácu, lebo sa dotýka jedného z kľúčových problémov a sporov medzi katolíckimi a pravoslávnyimi – máme vysvetlenie, ako sa v prvom tisícročí primát a synodalita mohli sklbiť“.

„Smäd po mieri. Náboženstvá a kultúry v dialógu“ – tak znie názov medzináboženského a modlitbového stretnutia za mier vo svete, ktoré sa konalo od 18. do 20. 9. v Assisi. Bolo to presne po 30 rokoch od prvého historického stretnutia za mier, ktoré v roku 1986 zvolal do kolísky františkánskeho rádu vtedajší pápež Ján Pavol II. Posledný deň stretnutia sa zúčastnil aj pápež František.

Pripravil don Emil Šafár SDB

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Sviatosť krstu prijali :

Elizabeth Viktória Vičík 31. 7. 2016
Barbora Suchá 6. 8. 2016
Nina Pastorková 7. 8. 2016
Sára Štefková 11. 8. 2016
Lukáš Bareš 27. 8. 2016
Sára Kubinová 18. 9. 2016
uvedené sú dátumy krstu

Pán povolal do večnosti:

Anton Pretory 4. 7. 2016
Rudolf Haramach 13. 7. 2016
František Sušila 20. 7. 2016
Vladimír Daniš 17. 8. 2016
Zuzana Mundová 30. 8. 2016
Robin Čížek 9. 9. 2016
Ružena Vidrová 21. 9. 2016
uvedené sú dátumy pohrebu

Sviatostné manželstvo uzavreli :

Peter Scin a Eva Majdúchová
1. 7. 2016
Martin Lysý a Radoslava Jurniklová
20. 8. 2016
Lukáš Rehák a Dana Szarazová
3. 9. 2016
David Emrich a Lenky Emrichová
3. 9. 2016
Dávid Berner a Mária Nigrovičová
10. 9. 2016
Jakub Včelka a Monika Bakanová
10. 9. 2016
Jaroslav Šimunič a Zuzana Drinková
10. 9. 2016
Lukáš Matuský a Renáta Danielová
24. 9. 2016
Lukáš Fagala a Martina Jurkovičocvá
30. 9. 2016

Zostavil don Jozef Pästényi SDB

Výročia v komunite saleziánov:

Okrúhle životné jubileum oslávil (24. 8. 2016) direktor miestnej komunity Saleziánov **don Bosca don Milan Janák SDB.**

Drahý don Milan!

*K Tvojmu sviatku chceme Ti zdravie priať,
ktoré môže len Pán Ježiš dať.*

*Nech Ťa Ježišova láska posilňuje,
Panna Mária ochraňuje
a Duch Svätý osvecuje.*

*Nech Pán odmení Tvoju kňazskú službu,
hlboké a veľavravné kázne, obeť a námahu,
ktorú v Pánovej vinici vykonávaš. Do ďalších,
min. 40 rokov života, Ti s úctou, láskou
a vďakou v srdci vyprosujeme hojnosť
Božích milostí, dary Ducha Svätého, mocnú
ochranu našej Nebeskej Matky Panny Márie
a pevné zdravie. Blahoželajú a v modlit-
bách sprevádzajú: redakčná rada a farníci
zo Šaštína a Stráží.*

Narodeniny oslávil aj **don František Čunderlík SDB (9. 8.)**

Od 1. júla 2016 prišiel do našej farnosti ako výpomocný duchovný vo farnosti a Národnej Svätyni **don Jozef Zachar SDB**, ktorý tiež oslávil 23. júna 2016 20. výročie svojej kňazskej vysviacky.

Aj im spoločne v modlitbách vyprosujeme pevné zdravie, Božiu pomoc a ochranu našej Panny Márie Sedembolestnej!

Národná púť 15. september 2016

Hlavným celebrantom i kazateľom hlavnej sv. omše bol košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober. Slávnostnej svätej omše sa zúčastnil aj bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, ale aj mnohí ďalší biskupi, cirkevní predstavení, kňazi a osoby zasväteného života

Prosby prečítali manželia Emília
a Marek Gašparíkovci

Prvé čítanie predniesla prednostka MsÚ
v Šaštíne-Strážach - Ing. Mária Macejková

Fatimská sobota s dožinkovou pobožnosťou - 3. september 2016

